

Politiken OG Jyllandsposten har gjort sig selv overflødige i det moderne demokratiske samfund.

Man må på baggrund af den seneste tids kontroverser omkring nogle tegninger, som første gang blev trykt i Jyllandsposten, spørge sig selv om de moderne massemedier har spillet fallit i forhold til demokratiet. I al fald ser man samtlige aviser, som gør sig bemærket i debatten, gå efter struben på hinanden i stedet for samvittighedsfuldt at rapportere omkring sagens substans.

Sagens substans er IKKE om den ene eller den anden avis har bedre smag eller større etik end en anden avis. Det er simpelt for infantilt et synspunkt at lægge ind i denne debat. Og også et meget ligegyldigt synspunkt så længe man kan købe musik og tekster skrevet af Frank Zappa og Eminem hos enhver musikforhandler.

Sagens substans er heller IKKE i hvor høj grad vi behøver at udføre selv censur, idet vi jo altid udfører selv censur. Det er simpelthen en af de primære funktioner af hjernens pandelap og dermed en af de funktioner, som gør os til mennesker. Netop derfor har alle kulturer jo udviklet socialt acceptable former for samvær, hvor man for en tid får lov til at ignorere fornuftens stemme. Her spiller både Gud og stoffer (eksempelvis alkohol) nogenlunde samme rolle som katalysator for vores inderste ucensurerede stemme.

Sagens substans er i stedet, om vi har et samfund, en grundlov og et retssystem, som formår at lægge en fornuftig linie med hensyn til ytringsfriheden. Dernæst er sagens substans om de frihedsrettigheder, inklusiv ytringsfriheden, som konsolideres ved at blive skrevet ind i den kommende EU forfatning er så opdaterede, at de også sikrer ytringsfriheden i tilstrækkelig grad.

Allerede i starten af 2005 blev denne debat skudt i gang af et indlæg på nettet:
<http://www.retspolitik.dk/Debat/euforfatning>.

På det seneste er det også blevet en del af sagens substans, om Gud, som jo er repræsenteret i os alle med en iboende stræben efter sandheden, skal skrives ind i FN's charter for menneskerettigheder på en måde, som begrænser ytringsfriheden, samt hvilke særinteresser, som får lov til at yde indflydelse på den proces.

Medierne har dog ikke vist nogen interesse for at tage emnet op før alle mere eller mindre tvivlsomme særinteresser - nu her et år efter ovennævnte indlæg på nettet - har gravet en masse skyttegrave og befæstet deres stillinger. Og når man så tager emnet op er det alene ud fra en smagløs egoistisk synsvinkel. Tilsyneladende skelner medierne her i landet imellem mediernes ytringsfrihed og den enkelte borgers ytringsfrihed. Det kan for så vidt være logisk nok at gøre dette, idet der i loven findes visse henvisninger til massemedierne uden at den enkelte borger er nævnt i samme sætning.

Men på det principielle plan er det en yderst tvivlsom fremgangsmåde, at ignorere overgreb på den enkelte borgers ytringsfrihed for dernæst at foregive at være ytringsfriheden eller den gode smags forkæmper. Især når der i det aktuelle tilfælde er tale om et overgreb på sandheden¹ og dermed

¹ Hvad skal der f.eks. til for at bevise almen viden? – Og hvad bliver så det næste? At domstolene f.eks. beslutter, at jorden er flad? Det er nemt, at føle sig hensat til den mørke middelalder her. Statsadvokaten har besluttet, at personkredsen bag den tvivlsomme sag ikke skal retsforfølges i henhold til Straffelovens § 164, fordi der er faldet dom i den tvivlsomme sag og de dermed havde held med deres tvivlsomme forehavende!!!!!!!!!!!!!! Man må blot håbe på, at Statsadvokatens praksis i denne sag ikke breder sig til mordsager også.

grundlaget for hele vores demokratiske samfund (Se dom fra Østre Landsret i sag nr. B-2935-03, som stadfæster en dom fra Tåstrup Byret i sag nr. BS 2-878/2002).

Hvis aviser som Politiken og Jyllandsposten ikke er deres ansvar overfor samfundet og demokratiet mere bevidst, så har de desværre gjort sig selv overflødige i det moderne demokratiske samfund.

Med venlig hilsen

Morten Pedersen
Borgskrivervej 3, 2. th.
2400 København NV